

Věc C-408/22

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

20. června 2022

Předkládající soud:

Conseil d'État (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

14. června 2022

Navrhovatel:

Ministr hospodářství, financí a obnovy

Odpůrkyně:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (STÁTNÍ RADA) [omissis]

[omissis]

[omissis] [omissis]

MINISTR HOSPODÁŘSTVÍ,
FINANCÍ A OBNOVY

proti SA Bricolage Investissement
France

Conseil d'État (Státní rada) [omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

Zasedání ze dne 1. června

2022

Rozhodnutí ze dne 14.

června 2022

S ohledem na následující řízení:

Akciová společnost (SA) Bricolage Investissement France se domáhala u tribunal administratif de Montreuil (správní soud v Montreuil, Francie), aby ji zprostil platby korporační daně a dodatečných odvodů k této dani ve výši 633 352 eur, které odvedla za zdaňovací období uzavřené v roce 2012.

Rozsudkem č. 1806737 ze dne 10. října 2019 tento soud její návrh zamítl.

Rozsudkem č. 19VE04061 ze dne 19. října 2021 cour administrative d'appel de Versailles (odvolací správní soud ve Versailles, Francie) tento rozsudek zrušil a návrhu společnosti Bricolage Investissement France vyhověl.

Kasačním opravným prostředkem a v replice, které byly zaevidovány ve dnech 19. listopadu 2021 a 10. května 2022 se ministr hospodářství, financí a obnovy domáhá u Conseil d'État (Státní rada) zrušení tohoto rozsudku.

Tvrdí, že cour administrative d'appel de Versailles (odvolací správní soud ve Versailles) porušil ustanovení článku 223 B code général des impôts (obecný daňový zákoník), jakož i dosah rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 2. září 2015 ve věci C-386/14 a nesprávně kvalifikoval skutkový stav, když rozhodl, že mateřská společnost, která není členem integrované daňové skupiny, může odečíst od svého zdanitelného zisku, bez opětovného zahrnutí podílu výdajů a nákladů, všechny dividendy, které spadají do působnosti článku 216 téhož zákona, a které obdržela od svých dceřiných společností usazených v jiném členském státě Evropské unie než ve Francii.

Odpovědí zaevidovanou dne 14. dubna 2022 navrhuje společnost Bricolage Investissement France zamítnutí kasačního opravného prostředku [omissis]. Tvrdí, že důvody kasačního opravného prostředku nejsou opodstatněné.

[omissis]

S ohledem na :

- Smlouvu o fungování Evropské unie;
- code général des impôts a livre des procédures fiscales (obecný daňový zákoník a daňový řád);
- rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 2. září 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14);
- code de justice administrative (soudní řád správní);

[omissis]

Vzhledem k následujícím skutečnostem:

- 1 Z písemností ve spise předloženém soudům rozhodujícím ve věci samé vyplývá, že společnost Bricolage Investissement France, která je ve stoprocentním vlastnictví skupiny akciových společností Adeo, obdržela v roce 2012 dividendy od polské dceřiné společnosti Leroy Merlin Polsko, kterou stoprocentně vlastní, a pro účely vyměření korporační daně splatné za zdaňovací období uzavřené v roce 2012 tyto dividendy zařadila do daňového režimu mateřských společností podle článků 145 a 216 obecného daňového zákoníku. V souladu s odst. I posledně uvedeného článku odečetla částku těchto dividend od svého čistého zisku, s výjimkou podílu výdajů a nákladů ve výši 5 %. Následnou stížností požádala společnost Bricolage Investissement France o možnost odečíst všechny dividendy, které obdržela od své polské dceřiné společnosti, bez opětovného zahrnutí podílu výdajů a nákladů. Po zamítnutí této stížnosti se domáhala u tribunal administratif de Montreuil (správní soud v Montreuil), aby rozhodl o snížení jejího zdanitelného zisku za zdaňovací období uzavřené v roce 2012 a vrácení odpovídající daně. Ministr hospodářství, financí a obnovy podal proti rozsudku ze dne 19. října 2021, jímž cour administrative d' appel de Versailles (odvolací správní soud ve Versailles) poté, co zrušil rozsudek ze dne 10. října 2019, jímž správní soud zamítl žaloby této společnosti, zprostil tuto společnost korporační daně a dodatečných příspěvků dlužných za zdaňovací období uzavřené v roce 2012 ve výši neutralizace podílu, který znovu zahrnula do svého zisku, kasační opravný prostředek.
- 2 Článek 216 odst. I obecného daňového zákoníku, ve znění použitelném na tento spor, stanoví, že mateřská společnost může od svého celkového čistého zisku odečíst čisté výnosy z podílů, které zakládají nárok na použití režimu mateřských společností a které byly získány v průběhu zdaňovacího období, po odečtení podílu výdajů a nákladů stanoveného jednotně ve výši 5 % z celkového výnosu z podílů, včetně slevy na dani. Podle článku 223 A téhož zákoníku týkajícího se podmínek použití režimu daňové integrace, v tehdy platném znění, platí, že: *„Společnost může být jediným plátcem korporační daně vztahující se k hospodářskému výsledku celé skupiny tvořené jí samou a společnostmi, ve kterých drží alespoň 95 % podíl na kapitálu, nepřetržitě po dobu zdaňovacího období, přímo či nepřímo prostřednictvím společností nebo stálých provozoven skupiny [...]. Členy skupiny mohou být pouze společnosti nebo stálé provozovny, které poskytly svůj souhlas a jejichž hospodářské výsledky podléhají korporační dani za podmínek stanovených obecnými právními předpisy nebo v souladu s podmínkami stanovenými v článku 214. [...].“* Podle článku 223 B téhož zákona, který definuje režim daňové integrace, v použitelném znění, platí: *„Celkový hospodářský výsledek je stanoven mateřskou společností jako algebraický součet výsledků všech společností skupiny, stanovených za podmínek vyplývajících z obecných právních předpisů nebo podle podmínek stanovených v článku 214. / Celkový hospodářský výsledek se sníží o podíl výdajů a nákladů vztahující se k výnosům z majetkových podílů, které určitá společnost ve skupině obdržela od společnosti, která je členem skupiny po dobu delší než jedno zdaňovací období, a k výnosům z podílů, které společnost ve skupině obdržela od zprostředkující společnosti, u*

nichž mateřská společnost prokáže, že pocházejí z výnosů z podílů vyplácených společnostmi, která je členem skupiny po dobu delší než jedno zdaňovací období, a která ještě neodůvodnila opravy provedené na základě tohoto nebo třetího pododstavce. [...]“.

- 3 Článek 49 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví: „*V rámci níže uvedených ustanovení jsou zakázána omezení svobody usazování pro státní příslušníky jednoho členského státu na území jiného členského státu. Stejně tak jsou zakázána omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností státními příslušníky jednoho členského státu usazenými na území jiného členského státu [...]“.*
- 4 V rozsudku ze dne 2. září 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14) Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu týkající se režimu daňové integrace, která mateřské společnosti skupiny společností umožňuje, aby neutralizovala opětovně zahrnutí podílu výdajů a nákladů stanoveného pevnou paušální sazbou 5 % z čisté částky u dividend, které mateřská společnost obdržela od rezidentních společností, které jsou součástí integrace, zatímco uvedená právní úprava jí takovou neutralizaci odpírá ohledně těch dividend, které jí vyplácejí její dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě a které by objektivně přicházely v úvahu pro volbu zdanění skupiny společností, pokud by byly rezidenty.
- 5 Ministr tvrdí, že se odvolací správní soud dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že společnost Bricolage Investissement France mohla na podporu své žádosti o snížení platby korporační daně, kterou odvedla za zdaňovací období uzavřené v roce 2012, tvrdit, že článek 223 B obecného daňového zákoníku porušuje svobodu usazování, jelikož nestanoví pro mateřskou společnost možnost neutralizovat opětovně zahrnutý podíl výdajů a nákladů ve vztahu k výnosům z podílů pocházejících od dceřiných společností usazených v jiném členském státě Evropské unie než ve Francii, které splňují kritéria způsobilosti pro režim daňové integrace, a to tím, že okolnost, že tato mateřská společnost, navzdory existenci kapitálových vazeb s jinými francouzskými společnostmi, které umožňují vytvoření integrované daňové skupiny, do takové skupiny nepatřila, vylučuje coby okolnost, která je v tomto ohledu irelevantní.
- 6 Vážnou obtíž při výkladu práva Evropské unie vyvolává otázka, zda článek 49 Smlouvy o fungování Evropské unie brání právním předpisům členského státu upravujícím režim daňové integrace, na jejichž základě může integrující mateřská společnost provést neutralizaci opětovně zahrnutého podílu výdajů a nákladů ve vztahu k dividendám, které obdržela od rezidentních společností zúčastněných na integraci, jakož i - za účelem zohlednění rozsudku Soudního dvora uvedeného v bodě 4 - ve vztahu k dividendám, které obdržela od dceřiných společností se sídlem v jiném členském státě, které, pokud by byly rezidenty, by objektivně byly způsobilé pro režim integrace na základě volby, ale které nárok na tuto neutralizaci odpírají rezidentní mateřské společnosti, která se navzdory existence

kapitálových vazeb s jinými rezidentními entitami umožňujících vytvoření integrované daňové skupiny nerozhodla pro příslušnost k takové skupině, a to jak ve vztahu k dividendám, které jí vyplácejí její rezidentní dceřiné společnosti, tak ve vztahu k dividendám pocházejícím od dceřiných společností usazených v jiných členských státech, které splňují jiná kritéria způsobilosti než rezidentství.

- 7 Tato otázka by proto měla být předložena Soudnímu dvoru Evropské unie podle čl. 267 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie a do doby, než Soudní dvůr rozhodne, je třeba přerušit řízení o kasačním opravném prostředku ministra hospodářství, financí a obnovy.

ROZHODLA :

Článek 1: Řízení o kasačním opravném prostředku ministra hospodářství, financí a obnovy se přerušuje do doby, než Soudní dvůr Evropské unie rozhodne o otázce, zda článek 49 Smlouvy o fungování Evropské unie brání právním předpisům členského státu upravujícím režim daňové integrace, na jejichž základě může integrující mateřská společnost provést neutralizaci opětovně zahrnutého podílu výdajů a nákladů ve vztahu k dividendám, které obdržela od rezidentních společností zúčastněných na integraci, jakož i - za účelem zohlednění rozsudku Soudního dvora ze dne 2. září 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14) – ve vztahu k dividendám, které obdržela od dceřiných společností se sídlem v jiném členském státě, které, pokud by byly rezidenty, by objektivně byly způsobilé pro režim integrace na základě volby, ale které nárok na tuto neutralizaci odpírají rezidentní mateřské společnosti, která se navzdory existence kapitálových vazeb s jinými rezidentními entitami umožňujících vytvoření integrované daňové skupiny nerozhodla pro příslušnost k takové skupině, a to jak ve vztahu k dividendám, které jí vyplácejí její rezidentní dceřiné společnosti, tak ve vztahu k dividendám pocházejícím od dceřiných společností usazených v jiných členských státech, které splňují jiná kritéria způsobilosti než rezidentství.

[omissis] vyhlášeno dne 14. června 2022.

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]